

Elindultunk szép hazánkból...

A Budapesti Monteverdi Kórus Erdélyben járt

Régi vágyunk teljesült: sok szép hazai és európai utazás után, végre Erdélybe látogathattunk. 2016. július első hetében, indulástól érkezésig hat napunk volt, és ez bizony igen rövid idő, ha közben négy hangversenyt is terveztünk, és nagy kört jártunk be Kolozsvár – Sepsiszentgyörgy – Csíksomlyó – Marosvásárhely csomópontokkal.

Magunk szerveztük az utazást, és bár sok kedves ismerősünk várt minket út közben, nem volt meghirdetett fesztivál vagy meghívó partner kórus, csak a megbeszélte hangverseny helyszínek kötötték meg a programunkat. Így tulajdonképpen szabadon választhattunk a tengernyi látnivaló, szívmengető történelmi emlékhely, festői kis templom, múzeum és ámulatba ejtően szép táj között. Erdély kútúnó ismerője, kórusunk énekesa és elnöke tervezte meg utunkat, és így olyan kiemelkedő helyszíneket látogattunk meg, mint a Segesvár, Kézdivásárhely (Székely Múzeum), Gelence, Csíkkarcfalva, Gyergyószentmiklós, Csíkszereda, Maréfalva, Szováta fürdő. Külön kiemeljük rövid látogatásunkat *Szentegyházán*, a Gyermekefilharmónia székhelyén, ahol *Haáz Sándor* csodálatos zenei és kulturális központot épített a környék gyermekeiből álló énekkarnak, zenekarnak, és világhírűvé tette együttesét.

Boldog emlékü Márton Áron püspök életútja, mély tiszteletet kiváltó példája adta az alap gondolatot ahhoz, hogy születésének 120. évében elinduljunk erre a gyönyörű útra, és így örömmel csatlakoztunk a Magyar Állam által meghirdetett „Márton Áron Emlékév” eseményeihez. Ez alkalomból tűztük műsorunkra *Szőnyi Erzsébet*: „Ima alkonyi harangszóra” című, gyönyörű alkotását is, amelynek szövege Csíkszentdomokosról, Márton Áron szülőhelyéről való.

A mű vegyeskari változatát kórusunknak ajánlotta a közel múltban 92. születésnapját ünneplő zeneszerző. A kezdő gregorián dallam a latin ima sorait idézik, majd népi szövegre fölépített drámai rész után, zengő Alleluja fejezi be a darabot, amelyet minden helyszínen nagy tapsal fogadott a közönség.

Műsorunk három nagy egységből épült föl, az elsőben magyar zeneszerzők motettái hangzottak el (Liszt Ferenc, Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Szőnyi Erzsébet, Orbán György, Csemiczky Miklós). A műsor második nagy egysége az európai zenetörténeti korok egyházi zenéjéből adott válogatást, (Händel, Vivaldi, Fauré, Rachmaninov). Erdélyben először adtuk elő a romantikus román szerző, G. Musicescu „Doamne buzele mele” kezdetű áhítatos, szép művét, amely az 50. zsoltár 17. versére készült („Uram, nyisd meg ajkamat...”).

A kórus műsorának harmadik része világi alkotásokat tartalmazott. *Marosvásárhelyen*, a Kultúrpalotában lehetőségünk nyílt arra, hogy magyar népzenei földolgozások oldják föl az imádságos művek hangulatát. Nagyon jól esett, hogy Bartók Béla, Kodály Zoltán, Pásztai Miklós, Karai József és Csiky Boldizsár darabjai mosolyt csalhattak az előadók és a közönség arcára.

FOTÓKAT KÉSZÍTETTE: VELICSEK LÁSZLÓ

Kollár Éva és a kórus

Kolozsváron, Erdély történelmi központjában, a Szent Mihály templomban volt az első hangversenyünk, és annak ellenére, hogy hajnali indulás, teljes napi utazás, több apró késleltető meglepetés után igen későn érkezünk meg a helyszínre, a lelkes hallgatóság nagy tetszésére énekeltünk. A koncert után szeretetteljes fogadtatásban részesített minket *Tóth Guttman Emese* asszony, a Romániai Magyar Dalosszövetség elnöke, *Dr. Potyó István* karnagy és *Kovács Sándor* főesperes, a Szent Mihály templom plébánosa. A Kolozsvári Rádió hosszú riportot készített együttesünkkel, (ez július 4-én, a Hangoló c. műsorban hangzott el).

Sepsiszentgyörgyi hangversenyünk ismét népes hallgatóság számára hozott nagy örömet. A hangverseny végén nem is akart elmenni a közönség, a kitartó taps után jó adag kürtös kaláccsal és egy kis pálinkával köszönték meg énekünket.

Sepsiszentgyörgyön éppen ott létünk idején folyt az Első Erdélyi Karvezető Szeminárium, amelynek létrehozója a kiváló fiatal karnagy és tanár, *Löfi Gellért*, – szakmai vezetője *Rozgonyi Éva* és *Ordasi Péter* karnagy volt. – Így adódott a lehetőség, hogy a Krisztus Király templomban

tartott hangversenyünkön a szeminárium hallgatói és oktatói is részt vettek. Barátságos találkozás volt. Kiderült, hogy azonos helyen vacsorázott a két társaság, ahol felszabadult, jó kedvű énekléssel örvendeztettük meg egymást.

Csíkсомlyón a „Sarlós Boldogasszony” ünnepi szentmise keretében énekeltünk, és ezután rövid hangversenyt adtunk. A Kegyetemplom hangulata mindenkit elvarázsol, és csak az idő múlása és a hátralevő utazás kényszere vetett véget a meghitt koncertnek.

Kolozsvári hangversenyünk volt utazásunk fénypontja. Rövid időnk jutott arra, hogy megcsodáljuk a Kultúrpalotát, ahol a koncertet adtuk. Azért így is elámultunk a magyar szecessziós épületek egyik legszebb alkotásán, amely minden részletében a XX. század elejének építészeti és belsőépítészeti pompáját és gazdagságát tükrözi.

Komor Marcell és Jakab Dezső, budapesti építészek (Lechner Ödön követői), valamint a további művészek: Körösfői-Kriesch Aladár, Nagy Sándor, Sidló Ferenc, Róth Miksa alkotásai. Említeni kell az 1913-ban fölavatott, romantikus Rieger-orgonát is.

Változatos és igen hosszú műsor állt össze erre az alkalomra, – hiszen minden szépséget szerettünk volna megszólaltatni, – és valóban, különleges koncentrációval, emelkedett és boldog énekléssel adtuk elő programunkat. Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy *Csiky Boldizsár*, az erdélyi zenei élet nagy tekintélyű muzsikusa is eljött a koncertünkre. Ő ebben a városban él és alkot, korábban, hosszú éveken át a világhírű Kultúrpalota zenei igazgatója volt, és mivel a hangversenyünk is ebben a csodálatos épületben, a híresen kiváló akusztikájú Diszteremben volt, ünnepi pillanatot jelentett, hogy itt énekelhettük el neki a „Ker’be virágot szedtem...” kezdetű, kedves népdalfeldolgozását.

A művet tavaly nyáron, Szovátn mutatta be az ottani fesztivál egyesített kórusa, Józsa Mónika karnagy vezetésével.

Csiky Boldizsár lelkes szavakon túl, őszinte elismerését fejezte ki gazdag, sokszínű műsorunkról. Értékes gondolatai mindnyájunknak életre szóló utraivalót adtak.

Műsorunk különleges darabja volt *Vasile Cazan*, román zeneszerző műve, amelyet magyar nyelven írt, Reményik Sándor: Templom és iskola című versének első és utolsó versszakára. Vasile Cazan

a kolozsvári Kultúrpalota mostani zenei igazgatója, karmester és karnagy. Hálásak vagyunk neki, hogy ezen a csodálatos helyszínen léphetünk föl. Több műve közül választottuk ki ezt a drámai művét. Természetes, hogy a mintegy ötszáz főnyi közönség, amelynek nagyobb része magyar volt, megrendülve hallgatta a gyönyörű hitvallást. Bizonyos, hogy ezzel a művével a zeneszerző, a nagyszerű muzsikós és tiszteletre méltó román ember, élete egyik legnagyobb ajándékát adta a testvérként mindinkább boldoguló magyar és román népnek. Egyébként, ő maga a három nappal korábbi, sepsiszentgyörgyi hangversenyünkön hallhatta darabját, mert szívbetegsége miatt csak ekkor tudták elengedni őt, hogy meghallgasson minket. A meghatódás és a kölcsönös köszönet szavai hangzottak el, amelyeket megsokszorozott az ottani közönség lelkes ünneplése is.

Mindkét koncertünk végén, Sepsiszentgyörgyön és Marosvásárhelyen is, – amint mesélték, – ritka eseménynek számított, hogy hosszan, állva tapsolt a hálás hallgatóság.

Dicséret illeti *Krasznai Gáspár* kollégánkat a zongora illetve orgonakíséretékért, és köszönjük *Horváth Csaba* énekesünk előadását, aki Kodály: „El kéne indulni” című népdalfeldolgozását szólaltatta meg a Kultúrpalotában, remek humorral és nagy sikerrel.

Köszönetet mondunk az Emberi Erőforrás Minisztériumának, valamint a Nemzeti Kulturális Alap Zenei Kuratóriuma tagjainak, hogy segítségükkel létre jöhetett hangversenykörutunk. Köszönet illeti kórusunk énekeseit is, akik dús évadunk végén vállalkoztak erre az utazásra.

Hamar eltelt a hat nap, gyorsan véget ért az élményekkel, muzsikával teli szép kirándulás. *Elindultunk szép hazánkból*, és elérkeztünk kincses Erdélybe, magyar történelmünk és kultúránk bölcsőjéhez. Úgy készülünk, hogy énekünkkel tiszteletünket fejezzük ki a magyar egyháztörténet nagy alakja, Márton Áron püspök munkássága előtt, hogy örömet víszünk kedves barátainknak, mindazoknak, akik Erdélyben segítettek nekünk a koncertek előkészítésében, és örömet adunk mindenkinek, aki meghallgat minket

Ha most mérleget készítünk, akkor azt érezzük, hogy mi kaptunk tőlük sok-sok élményt, megértést és szeretetet.

Mindig hálásak leszünk érte,
*a Budapesti
Monteverdi Kórus
és karnagya*

Kollár Éva

